

TEJGAZDASÁGI

BUDAPEST, 1937. NOVEMBER 15.

SZEMLE

A Nobel-díjas Szent-Györgyi Albert.

A nemes nacionalizmus érzésének felemelő jele volt az a lelkesedés, mellyel a magyar közvélemény *Szent-Györgyi Albert*nek, a szegedi egyetem professzorának a Nobel-díjjal való kitüntetését fogadta. Ilyen egyértelmű és bensőséges ünneplése egy tudósnek a magyar életben nem gyakran fordult elő és az az ünneplés nemcsak a nagyszerű embernek szól, aki a magyar névnek dicsőséget szerzett, hanem annak a tudósnek is, aki az emberi haladás ügyét szolgálja. *Szent-Györgyi Albert* neve nem volt ismeretlen előttünk eddig sem, hiszen azok a kutatások és azok az eredmények, amelyek a „C” vitamin felfedezésével és nagyjelentőségű tulajdonságainak megismertetésével az ő nevéhez lesznek örök időkre fűzve, közismertek voltak eddig is és a magyar biológiai tudomány dicsőséges lapjai közé tartoznak. De az ezen a téren ismert kiváló eredményeken kívül *Szent-Györgyi Albert* mint tudós és mint tanár más kutatásokkal és más tudományos sikerekkel is kitünt és azt hisszük, hogy nemcsak a Nobel-díj, hanem az egész ország osztatlan öröme is további ösztönzést és buzdítást fog nyújtani *Szent-Györgyi Albert*nek arra, hogy munkásságát a magyar nép dicsőségére és a világ jóvoltára tovább folytassa és fokozza. *Szent-Györgyi Albert* munkája méltán hasonlítható a „*Bacillusvadászok*” munkájához és ez a munka az ő laboratóriumában, a górcsővek és kémcsövek világában meg az egyetemi katedrán közkinccsé fog válni az egész földkerekség számára.